VERDRAG

ter bescherming van het mariene milieu in het Oostzeegebied — 1974 (Verdrag van Helsinki)

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT VERDRAG,

ZICH BEWUST VAN het vitale economische, sociale en culturele belang van het mariene milieu van het Oostzeegebied en van de daar levende fauna en flora voor alle volken van de verdragsluitende partijen;

INDACHTIG de uitzonderlijke hydrografische en ecologische eigenschappen van het Oostzeegebied en de kwetsbaarheid van de daar levende fauna en flora voor veranderingen in het milieu;

VASTSTELLENDE dat de menselijke activiteiten in het Oostzeegebied zich in een hoog tempo ontwikkelen en gezien de aanzienlijke bevolkingsdichtheid in het gebied, de hoge graad van verstedelijking en industrialisatie van de verdragsluitende partijen alsmede hun intensieve land- en bosbouw;

VASTSTELLENDE, met grote bezorgdheid, dat de verontreiniging van het Oostzeegebied toeneemt door talrijke oorzaken zoals lozingen via rivieren, riviermonden, open afvoeren en pijpleidingen, storten en de normale exploitatie van schepen alsmede verontreiniging via de lucht;

ZICH BEWUST VAN de verantwoordelijkheid van de verdragsluitende partijen voor de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het mariene milieu van het Oostzeegebied, hetgeen in het belang van alle volken is;

ERKENNENDE dat de bescherming en verbetering van het mariene milieu van het Oostzeegebied doelstellingen zijn die niet doeltreffend kunnen worden verwezenlijkt door nationale inspanningen alleen, maar dat tevens nauwe regionale samenwerking en andere geëigende internationale maatregelen hiervoor dringend nodig zijn;

VASTSTELLENDE dat de relevante internationale verdragen zelfs nadat ze van kracht zijn geworden voor de betrokken verdragsluitende partijen niet in alle opzichten gericht zijn op de bescherming en verbetering van het mariene milieu van het Oostzeegebied;

VASTSTELLENDE dat wetenschappelijke en technologische samenwerking inzake bescherming en verbetering van het mariene milieu van het Oostzeegebied, vooral tussen de verdragsluitende partijen, van groot belang is;

VERVULD VAN DE WENS regionale samenwerking in het Oostzeegebied, waarvan de mogelijkheden en vereisten zijn benadrukt door de ondertekening van het Verdrag van Gdansk van 1973 inzake visserij en het behoud van levende fauna en flora in de Oostzee en de Belten, verder te ontwikkelen;

ZICH BEWUST VAN het belang van regionale intergouvernementele samenwerking voor de bescherming van het mariene milieu van het Oostzeegebied, dat een integrerend deel vormt van het streven naar vreedzame samenwerking en wederzijds begrip tussen alle Europese staten,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Verdragsgebied

In dit Verdrag betekent „Oostzeegebied" de Oostzee zelf met inbegrip van de Botnische Golf, de Finse Golf en de toegang tot de Oostzee begrensd door de parallel van Kaap Skagen in het Skagerrak op 57°44,8′ noorderbreedte. Het is niet van toepassing op de binnenwateren van de verdragsluitende partijen.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

In dit Verdrag betekent:

1. „verontreiniging": de rechtstreekse of niet rechtstreekse inbrenging door de mens van stoffen of energie in het mariene milieu, met inbegrip van de riviermonden, die schadelijke gevolgen heeft, zoals gevaar voor de gezondheid van de mens, schade aan de levende rijkdommen en de mariene flora en fauna, belemmering van het rechtmatig gebruik van de zee met

inbegrip van het vissen, aantasting van de kwaliteit van het zeewater wat de geschiktheid voor gebruik betreft en vermindering van de recreatieve waarde;

2. „verontreiniging afkomstig van het vasteland": verontreiniging van de zee die veroorzaakt wordt door lozingen via waterlopen, de lucht of rechtstreeks van de kust, met inbegrip van storten via pijpleidingen;

3. a) „storten" betekent:

i) het zich opzettelijk ontdoen van afval en andere stoffen vanuit schepen, luchtvaartuigen, of vanaf platforms of andere bouwwerken in zee;

ii) het opzettelijk tot zinken brengen van schepen, luchtvaartuigen, platforms of andere bouwwerken in zee;

b) onder „storten" is niet begrepen:

i) het zich ontdoen van afval of andere stoffen behorende bij of afkomstig van de normale exploitatie van schepen, luchtvaartuigen, platforms of andere bouwwerken in zee en van hun uitrusting, waaronder niet begrepen zijn afval en andere stoffen die worden vervoerd door of overgeladen op schepen, luchtvaartuigen, platforms of andere bouwwerken in zee die worden gebruikt om zich van deze stoffen te ontdoen, of stoffen die afkomstig zijn van de verwerking van dergelijk afval of andere stoffen aan boord van deze schepen, luchtvaartuigen, platforms of andere bouwwerken;

ii) het deponeren van stoffen met een ander oogmerk dan er zich enkel en alleen van te ontdoen, mits zulks niet strijdig is met het doel van dit Verdrag;

4. „schepen en luchtvaartuigen": schepen en luchtvaartuigen, ongeacht van welk type. Onder deze term zijn begrepen draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderwatervaartuigen, drijvende vaartuigen, al dan niet met eigen voortstuwing, en vaste dan wel drijvende platforms;

5. „olie": aardolie in om het even welke vorm met inbegrip van ruwe olie, stookolie, oliehoudend slik, olieafval en geraffineerde produkten;

6. „schadelijke stof": elke gevaarlijke, schadelijke of andere stof die, indien zij in zee terechtkomt, verontreiniging kan veroorzaken;

7. „voorval": een gebeurtenis die er daadwerkelijk toe leidt of vermoedelijk toe zal leiden dat schadelijke stoffen dan wel vloeistoffen welke dergelijke stoffen bevatten, in zee worden geloosd.

Artikel 3

Algemene beginselen en verplichtingen

1. De verdragsluitende partijen nemen, afzonderlijk of gezamenlijk, alle passende wettelijke, bestuurlijke of andere relevante maatregelen om verontreiniging te voorkomen of te verminderen alsmede om het mariene milieu van het Oostzeegebied te beschermen en te verbeteren.

2. De verdragsluitende partijen streven ernaar dit Verdrag op zodanige wijze uit te voeren dat de verontreiniging van de zeeën buiten het Oostzeegebied niet toeneemt.

Artikel 4

Toepassing

1. Dit Verdrag is gericht op de bescherming van het mariene milieu van het Oostzeegebied, dat wordt gevormd door de watermassa en de zeebodem met inbegrip van de levende fauna en flora en andere vormen van marien leven.

2. Iedere verdragsluitende partij past de bepalingen van dit Verdrag toe in haar territoriale zee door middel van haar eigen nationale instanties, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan soevereine rechten met betrekking tot haar territoriale zee.

3. Hoewel de bepalingen van dit Verdrag niet van toepassing zijn op binnenwateren welke onder de soevereine rechten vallen van elke verdragsluitende partij, verbinden de verdragsluitende partijen zich ertoe te verzekeren dat de doelstellingen van dit Verdrag ook met betrekking tot deze wateren worden verwezenlijkt, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan hun soevereine rechten.

4. Dit Verdrag is niet van toepassing op oorlogsschepen, schepen in gebruik als marinehulpschepen, militaire vliegtuigen of andere schepen en vliegtuigen in eigendom van of in beheer bij een Staat die, tijdelijk, uitsluitend worden ingezet voor een niet commerciële overheidsdienst.

Elke verdragsluitende partij waarborgt evenwel, door het nemen van passende maatregelen die de werkzaamheden of de operationele kwaliteiten van dergelijke schepen en vliegtuigen in haar eigendom of beheer niet aantasten, dat dergelijke schepen en vliegtuigen, voor zover redelijk en uitvoerbaar, handelen in overeenstemming met dit Verdrag.

Artikel 5

Gevaarlijke stoffen

De verdragsluitende partijen verbinden zich tot het bestrijden van de inbrenging van de in bijlage I van dit Verdrag vermelde gevaarlijke stoffen in de lucht, het water of langs andere wegen in het Oostzeegebied.

Artikel 6

Algemene beginselen en verplichtingen inzake verontreiniging vanaf het land

1. De verdragsluitende partijen nemen alle passende maatregelen om de verontreiniging van het mariene milieu van het Oostzeegebied vanaf het land te voorkomen of tot een minimum te beperken.

2. De verdragsluitende partijen nemen met name alle geëigende maatregelen om de verontreiniging door schadelijke stoffen en grondstoffen te voorkomen en zoveel mogelijk te beperken in overeenstemming met bijlage II van dit Verdrag. Daartoe werken zij, indien nodig, onder meer samen om specifieke programma's, richtsnoeren, normen of voorschriften op te stellen en goed te keuren met betrekking tot storten, milieukwaliteit en produkten die dergelijke stoffen en materialen bevatten en het gebruik ervan.

3. De in bijlage II van dit Verdrag vermelde stoffen en materialen mogen niet in aanzienlijke hoeveelheden in het mariene milieu van het Oostzeegebied worden geloosd zonder een van tevoren verleende bijzondere vergunning. Deze vergunning kan periodiek worden herzien door de bevoegde nationale instantie.

4. De bevoegde nationale instantie stelt de in artikel 12 van dit Verdrag genoemde commissie op de hoogte van de hoeveelheid, kwaliteit en wijze van lozing, indien zij van oordeel is dat belangrijke hoeveelheden stoffen en materialen, zoals vermeld in bijlage II van dit Verdrag, werden geloosd.

5. De verdragsluitende partijen streven ernaar gezamenlijke criteria voor de afgifte van lozingsvergunningen op te stellen.

6. Ten einde de verontreiniging van het Oostzeegebied door schadelijke stoffen te voorkomen en tot een minimum te beperken, streven de verdragsluitende partijen ernaar, ter aanvulling van de in artikel 5 van dit Verdrag genoemde bepalingen, de doelstellingen te verwezenlijken en de criteria toe te passen die in bijlage III van dit Verdrag worden genoemd.

7. Indien de lozing in een waterloop die door het grondgebied van twee of meer verdragsluitende partijen stroomt of een natuurlijke grens tussen deze vormt, verontreiniging van het mariene milieu van het Oostzeegebied kan veroorzaken, nemen de betrokken verdragsluitende partijen gezamenlijk passende maatregelen om dergelijke verontreiniging te voorkomen of te beperken.

8. De verdragsluitende partijen streven ernaar de beste beschikbare middelen te gebruiken om de verontreiniging van het Oostzeegebied door via de lucht aangevoerde schadelijke stoffen tot een minimum te beperken.

Artikel 7

Voorkoming van verontreiniging door schepen

1. Ten einde het Oostzeegebied te beschermen tegen verontreiniging door het opzettelijk, onachtzaam of bij ongeluk vrijkomen van olie en schadelijke stoffen andere dan olie, en door het lozen van sanitair afval en ander afval vanaf schepen, nemen de verdragsluitende partijen de in bijlage IV van dit Verdrag genoemde maatregelen.

2. De verdragsluitende partijen zullen eenvormige voorschriften opstellen en toepassen met betrekking tot de capaciteit en lokatie van ontvangstinrichtingen voor olieresten en schadelijke stoffen, andere dan olie, met inbegrip van sanitair afval en vuilnis, daarbij onder meer rekening houdende met de specifieke behoeften van passagiersschepen en schepen voor zowel goederen- als personenvervoer.

Artikel 8

Pleziervaartuigen

De verdragsluitende partijen nemen, naast het ten uitvoer leggen van de voorschriften van dit Verdrag die zonder meer kunnen worden toegepast op pleziervaartuigen, speciale maatregelen om de schadelijke gevolgen van de activiteiten van pleziervaartuigen voor het mariene milieu van het Oostzeegebied te beperken. Deze maatregelen behelzen onder meer het zorgen voor adequate ontvangstinrichtingen voor afval van pleziervaartuigen.

Artikel 9

Voorkoming van storten

1. Onverlet lid 2 en lid 4 van dit artikel verbieden de verdragsluitende partijen het storten van afval in het Oostzeegebied.

2. Voor het storten van baggerspecie is een van tevoren door de bevoegde nationale instantie afgegeven vergunning vereist, overeenkomstig de bepalingen van bijlage V van dit Verdrag.

3. Iedere verdragsluitende partij verbindt zich ertoe te verzekeren dat de bepalingen van dit artikel worden nageleefd door schepen en luchtvaartuigen:

a) die op haar grondgebied staan ingeschreven of die haar vlag voeren;

b) die op haar grondgebied of in haar territoriale zee de te storten stoffen laden;

c) waarvan wordt aangenomen dat zij bezig zijn met storten in haar territoriale zee.

4. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing wanneer mensenlevens in gevaar zijn of schepen of luchtvaartuigen volledig dreigen te worden vernietigd of verloren te gaan en storten de enige oplossing lijkt om de dreiging af te wenden en hierdoor naar alle waarschijnlijkheid de minste schade wordt veroorzaakt. Het storten moet dan dusdanig geschieden dat de gevaren voor het menselijk leven en voor de in de zee voorkomende flora en fauna tot een minimum beperkt blijven.

5. Storten overeenkomstig de in lid 4 van dit artikel vermelde bepalingen dient te worden gemeld en behandeld overeenkomstig bijlage VI van dit Verdrag en onmiddellijk te worden gemeld aan de in artikel 12 van dit Verdrag genoemde commissie, overeenkomstig de bepalingen van voorschrift 4 van bijlage V van dit Verdrag.

6. Ingeval wordt vermoed dat een storting strijdig is met de bepalingen van dit artikel stellen de verdragsluitende partijen samen een onderzoek in overeenkomstig voorschrift 2 van bijlage IV van dit Verdrag.

Artikel 10

Exploratie en exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan

De verdragsluitende partijen nemen alle passende maatregelen om verontreiniging van het mariene milieu van het Oostzeegebied te voorkomen die voortvloeit uit of verband houdt met exploratie of exploitatie van hun deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan. Tevens zorgen zij ervoor dat geschikt bestrijdingsmaterieel gereed wordt gehouden opdat onmiddellijk kan worden begonnen met het beperken van verontreiniging in dat gebied.

Artikel 11

Samenwerking bij het bestrijden van mariene verontreiniging

De verdragsluitende partijen nemen maatregelen en werken samen zoals uiteengezet in bijlage VI van dit Verdrag ten einde verontreiniging van het Oostzeegebied door olie of andere schadelijke stoffen uit te bannen of tot een minimum te beperken.

Artikel 12

Institutioneel en organisatorisch kader

1. De Commissie ter bescherming van het mariene milieu van het Oostzeegebied, hierna „de commissie" genoemd, wordt hierbij ingesteld ten behoeve van dit Verdrag.

2. Het voorzitterschap van de commissie wordt door elke verdragsluitende partij bij toerbeurt uitgeoefend, in alfabetische volgorde volgens de benaming van de Staten in de Engelse taal.

De voorzitter vervult een termijn van twee jaar en mag tijdens de periode van zijn voorzitterschap zijn land niet vertegenwoordigen.

Ingeval het voorzitterschap vaceert, benoemt het land dat het voorzitterschap van de commissie bekleedt een opvolger om de termijn van het voorzitterschap van de betreffende verdragsluitende partij uit te dienen.

3. De commissie komt ten minste eenmaal per jaar bijeen op uitnodiging van de voorzitter. Op verzoek van een verdragsluitende partij, dat ten minste door een andere verdragsluitende partij dient te worden ondersteund, roept de voorzitter zo spoedig mogelijk een buitengewone vergadering bijeen op een door hem te bepalen plaats en tijdstip, evenwel binnen een termijn van 90 dagen na indiening van het verzoek.

4. De eerste vergadering van de commissie wordt door de depot-Regering bijeen geroepen en vindt plaats binnen een termijn van 90 dagen gerekend vanaf de inwerkingtreding van dit Verdrag.

5. Elke verdragsluitende partij heeft een stem in de commissie. Tenzij anders bepaald in dit Verdrag, kan de commissie slechts met eenparigheid van stemmen besluiten nemen.

Artikel 13

De taken van de commissie

De commissie heeft tot taak:

a) een algemeen toezicht uit te oefenen op de uitvoering van dit Verdrag;

b) het doen van aanbevelingen inzake maatregelen met betrekking tot de doelstellingen van dit Verdrag;

c) toezicht uit te oefenen op de inhoud van dit Verdrag met inbegrip van de bijlagen en aanbevelingen te doen aan de verdragsluitende partijen inzake noodzakelijke wijzigingen van dit Verdrag of de bijlagen ervan, met inbegrip van wijzigingen van de lijsten van stoffen en materialen alsmede de vaststelling van nieuwe bijlagen;

d) het ontwikkelen van criteria voor de controle op verontreiniging, doelstellingen inzake de beperking van verontreiniging en doelstellingen met betrekking tot maatregelen, in het bijzonder overeenkomstig bijlage III van dit Verdrag;

e) het in nauwe samenwerking met de bevoegde overheidsinstanties bevorderen van aanvullende maatregelen om het mariene milieu van het Oostzeegebied te beschermen, daarbij rekening houdende met punt f) van dit artikel, en voor dit doel:

   i) relevante wetenschappelijke, technologische en statistische informatie uit beschikbare bronnen te ontvangen, te bestuderen, samen te vatten en rond te zenden, en

   ii) wetenschappelijk en technologisch onderzoek te bevorderen;

f) indien nodig, de diensten in te roepen van bevoegde regionale en andere internationale organisaties voor samenwerking op het gebied van wetenschappelijk en technologisch onderzoek alsmede voor andere relevante werkzaamheden die van belang zijn voor de doelstellingen van dit Verdrag;

g) het op zich nemen van andere taken die in het kader van dit Verdrag moeten worden verricht.

Artikel 14

Bestuurlijke bepalingen voor de commissie

1. De werktaal van de commissie is Engels.

2. De commissie stelt haar eigen huishoudelijk reglement vast.

3. Het bureau van de commissie, „secretariaat" genoemd, is gevestigd in Helsinki.

4. De commissie benoemt een secretaris-generaal, zorgt voor de aanstelling van ander benodigd personeel en bepaalt de taken, ambtstermijn en arbeidsvoorwaarden van de secretaris-generaal.

5. De secretaris-generaal is de hoogste ambtenaar van de commissie en voert de taken uit die nodig zijn voor het beheer van dit Verdrag, de werkzaamheden van de commissie en andere taken die door de commissie en het huishoudelijk reglement aan de secretaris-generaal zijn toevertrouwd.

Artikel 15

Financiële bepalingen voor de commissie

1. De commissie stelt haar eigen financieel reglement op.

2. De commissie stelt een jaarlijkse of tweejaarlijkse begroting vast van voorgestelde uitgaven en begrotingsramingen voor de daaropvolgende fiscale periode.

3. De totale begroting, met inbegrip van eventuele aanvullende begrotingen die de commissie heeft vastgesteld, wordt door de verdragsluitende partijen in gelijke delen bekostigd, behalve wanneer de commissie met eenparigheid van stemmen anders besluit.

Naast de bijdragen van haar Lid-Staten zal de bijdrage van de Europese Economische Gemeenschap aan de begroting niet meer dan 2,5 % van de administratieve kosten bedragen.

4. Iedere verdragsluitende partij betaalt zelf de kosten van de deelname van haar vertegenwoordigers, deskundigen en adviseurs aan de werkzaamheden van de commissie.

Artikel 16

Wetenschappelijke en technologische samenwerking

1. De verdragsluitende partijen werken rechtstreeks, of waar passend via bevoegde regionale of andere, internationale organisaties, samen op het gebied van wetenschap, technologie en ander onderzoek en wisselen gegevens en wetenschappelijke informatie uit met betrekking tot het toepassingsgebied van dit Verdrag.

2. Zonder afbreuk te doen aan artikel 4, leden 1, 2 en 3, van dit Verdrag verbinden de verdragsluitende partijen zich tot het rechtstreeks, of waar passend via bevoegde regionale of andere, internationale organisaties, bevorderen van onderzoek, uitvoeren van, steunen van of bijdragen aan programma's ter verwerving van kennis voor de vaststelling van de aard en mate van verontreiniging, van de blootstelling daaraan en van de wegen waarlangs deze zich verspreidt, de risico's die deze verontreiniging met zich brengt en de middelen die ertegen kunnen worden aangewend in het Oostzeegebied, en met name het ontwikkelen van alternatieve methoden voor de behandeling, lozing en verwijdering van materialen en stoffen die waarschijnlijk verontreiniging van het mariene milieu in het Oostzeegebied zullen veroorzaken.

3. De verdragsluitende partijen werken rechtstreeks, of waar passend via bevoegde regionale of internationale organisaties, en op basis van de informatie en gegevens die op grond van lid 1 en lid 2 van dit artikel is verkregen, samen bij de ontwikkeling van onderling vergelijkbare observatiemethoden, het verrichten van basisonderzoek en het opstellen van aanvullende of gezamenlijke controleprogramma's.

4. De organisatie en omvang van de werkzaamheden die verband houden met de uitvoering van de in dit artikel vermelde taken worden voornamelijk door de commissie zelf vastgesteld.

Artikel 17

Aansprakelijkheid voor schade

De verdragsluitende partijen verbinden zich ertoe zo spoedig mogelijk regels te ontwikkelen en vast te stellen inzake de aansprakelijkheid voor schade die voortvloeit uit daden of nalatigheden die strijdig zijn met dit Verdrag, met inbegrip van onder meer beperkingen van aansprakelijkheid, criteria en procedures voor de bepaling van aansprakelijkheid en beschikbare maatregelen die kunnen worden aangewend.

Artikel 18

Beslechting van geschillen

1. In geval van een geschil tussen twee of meer verdragsluitende partijen over de uitlegging of toepassing van dit Verdrag streven ze ernaar dit door onderhandeling te beslechten. Indien ze niet tot overeenstemming kunnen komen, vragen ze om bijstand van of verzoeken gezamenlijk om bemiddeling door een andere verdragsluitende partij, een bevoegde internationale organisatie of een deskundige.

2. Indien de betrokken partijen hun geschil niet kunnen oplossen door onderhandeling of niet tot overeenstemming komen over de bovengenoemde maatregelen, worden dergelijke geschillen in gezamenlijke overeenstemming voorgelegd aan een scheidsgerecht ad hoc, aan een permanent scheidsgerecht of aan het Internationale Gerechtshof.

Artikel 19

Vrijwaring van bepaalde rechten

Niets in dit Verdrag wordt uitgelegd als een inbreuk op de vrijheid van scheepvaart, visserij, marien wetenschappelijk onderzoek en ander rechtmatig gebruik van de volle zee, alsmede op het recht van vrije doorgang in de territoriale zee.

Artikel 20

Status van de bijlagen

De bijlagen bij dit Verdrag maken een integrerend deel uit van het Verdrag.

Artikel 21

Andere verdragen

Niets in dit Verdrag doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de verdragsluitende partijen onder eerder gesloten verdragen of in de toekomst af te sluiten verdragen die de algemene beginselen van het zeerecht waarop dit Verdrag is gebaseerd, bevorderen of ontwikkelen en in het bijzonder bepalingen met betrekking tot de voorkoming van verontreiniging van het mariene milieu.

Artikel 22

Herziening van het Verdrag

Een conferentie met als doel een algemene herziening van dit Verdrag kan worden bijeengeroepen met instemming van alle verdragsluitende partijen of op verzoek van de commissie.

Artikel 23

Wijziging van de artikelen van het Verdrag

1. Iedere verdragsluitende partij kan wijzigingen van de artikelen van dit Verdrag voorstellen. Een dergelijk voorstel tot wijziging dient te worden voorgelegd aan de depot-Regering die de andere verdragsluitende partijen in kennis stelt. Deze stellen de depot-Regering zo spoedig mogelijk na ontvangst van de kennisgeving op de hoogte van hun goedkeuring van of bezwaar tegen het wijzigingsvoorstel.

De wijziging wordt van kracht 90 dagen nadat de depot-Regering kennisgevingen van goedkeuring van de wijziging heeft ontvangen van alle verdragsluitende partijen.

2. Met de goedkeuring van de verdragsluitende partijen of op verzoek van de commissie kan een conferentie worden bijeengeroepen tot wijziging van dit Verdrag.

Artikel 24

Wijzigingen van de bijlagen en goedkeuring van de bijlagen

1. De depot-Regering stelt de andere verdragsluitende partijen in kennis van ieder voorstel tot wijziging van de bijlagen, dat tevens aan een onderzoek van de commissie wordt onderworpen. Indien het voorstel wordt goedgekeurd door de commissie worden de verdragsluitende partijen van de wijziging in kennis gesteld en wordt goedkeuring aanbevolen.

2. Een dergelijke wijziging wordt geacht te zijn aanvaard aan het eind van een door de commissie vast te stellen tijdvak, tenzij binnen dat tijdvak een verdragsluitende partij bezwaar heeft aangetekend. De goedgekeurde wijziging treedt in werking op een door de commissie vastgestelde datum.

Het door de commissie vastgestelde tijdvak wordt met zes maanden verlengd en de datum van inwerkingtreding overeenkomstig uitgesteld indien, in uitzonderlijke gevallen, een verdragsluitende partij de depot-Regering voor afloop van het door de commissie vastgestelde tijdvak mededeelt dat, hoewel zij beoogt het voorstel goed te keuren, de nationale grondwettelijke vereisten voor een dergelijke goedkeuring nog niet zijn vervuld.

3. Een bijlage bij dit Verdrag kan worden goedgekeurd overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

4. De depot-Regering stelt alle verdragsluitende partijen in kennis van alle wijzigingen of van de goedkeuring van een nieuwe bijlage die wordt aanvaard volgens de in dit artikel bepaalde procedure en van de datum waarop deze wijziging of nieuwe bijlage in werking treedt.

5. Ieder bezwaar volgens de bepalingen in dit artikel moet schriftelijk worden nedergelegd bij de depot-Regering die alle verdragsluitende partijen en de secretaris-generaal in kennis stelt van een dergelijke mededeling en de datum van ontvangst.

Artikel 25

Voorbehouden

1. Voorbehouden ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag kunnen niet worden gemaakt.

2. Lid 1 van dit artikel verhindert een verdragsluitende partij niet de toepassing van een bijlage van dit Verdrag of een gedeelte daarvan of van een wijziging daarvan nadat de betreffende bijlage of de wijziging ervan in werking is getreden, voor een periode van maximaal een jaar uit te stellen.

3. Indien een verdragsluitende partij na de inwerkingtreding van dit Verdrag een beroep doet op de bepalingen van lid 2 van dit artikel, stelt zij de andere verdragsluitende partijen ervan in kennis, op het moment dat de commissie een wijziging van een bijlage of een nieuwe bijlage goedkeurt, welke bepalingen zullen worden opgeschort overeenkomstig lid 2 van dit artikel.

Artikel 26

Ondertekening, bekrachtiging, goedkeuring en toetreding

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening in Helsinki op 22 maart 1974 door de aan de Oostzee grenzende Staten die deelnemen aan de Diplomatieke Conferentie inzake de bescherming van het mariene milieu in het Oostzeegebied, welke in Helsinki werd gehouden van 18 tot 22 maart 1974. Dit Verdrag staat open voor toetreding door andere Staten die geïnteresseerd zijn in het uitvoeren van de doelstellingen van dit Verdrag, mits deze Staten worden uitgenodigd door alle verdragsluitende partijen.

Dit Verdrag staat open voor toetreding door de Europese Economische Gemeenschap. Binnen de sfeer van haar bevoegdheid beschikt de Europese Economische Gemeenschap over een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van haar Lid-Staten dat verdragsluitende partij is bij dit Verdrag. De Europese Economische Gemeenschap oefent haar stemrecht niet uit wanneer haar Lid-Staten hun stemrecht uitoefenen en omgekeerd.

2. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd of goedgekeurd door de Staten die het ondertekend hebben.

3. De akten van bekrachtiging of van goedkeuring worden nedergelegd bij de Regering van Finland, die de taak van depot-Regering vervult.

Artikel 27

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking twee maanden na de datum van nederlegging van de zevende akte van bekrachtiging of goedkeuring.

Wanneer de Europese Economische Gemeenschap krachtens artikel 26 tot het Verdrag toetreedt, treedt het Verdrag voor haar in werking twee maanden na de datum van nederlegging van de akte van toetreding.

Artikel 28

Opzegging

1. Dit Verdrag kan door iedere verdragsluitende partij te allen tijde worden opgezegd na verloop van vijf jaar te rekenen vanaf de datum waarop dit Verdrag in werking is getreden, door de depot-Regering schriftelijk hiervan op de hoogte te stellen. De opzegging wordt van kracht voor deze verdragsluitende partij op 31 december van het jaar volgende op het jaar waarin de depot-Regering op de hoogte werd gesteld van de opzegging.

2. Ingeval een verdragsluitende partij het Verdrag opzegt, roept de depot-Regering een bijeenkomst van de verdragsluitende partijen bijeen om de gevolgen van de opzegging te bespreken.

Artikel 29

Taal

Dit Verdrag is opgesteld in één enkel exemplaar in de Engelse taal. Er worden officiële vertalingen gemaakt in de Deense, Duitse, Finse, Poolse, Russische en Zweedse taal en deze worden nedergelegd bij het ondertekende oorspronkelijke exemplaar.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Helsinki, de tweeëntwintigste maart negentienhonderd vierenzeventig.

Voor Denemarken:

HOLGER HANSEN

Voor de Bondsrepubliek Duitsland:

HANS-GEORG SACHS

Voor Finland:

JERMU LAINE

Voor de Volksrepubliek Polen:

JERZY KUSIAK

Voor de Duitse Democratische Republiek:

HANS REICHELT

Voor Zweden:

SVANTE LUNDKVIST

Voor de Sowjetunie:

E. E. ALEXEEVSKY

BIJLAGE I

GEVAARLIJKE STOFFEN

De bescherming van het Oostzeegebied tegen verontreiniging door de hieronder vermelde stoffen kan behelzen het gebruik van passende technische middelen, verbodsbepalingen en voorschriften inzake vervoer, handel, behandeling, toepassing en uiteindelijke opslag van produkten die dergelijke stoffen bevatten.

1. DDT (1,1,1-trichloor-2,2-bis-(chloorfenyl)-ethaan) en de daarvan afgeleide produkten DDE en DDD.
2. PCB's (polychloorbifenylen).
3. PCT's (polychloorterfenylen).

BIJLAGE II

SCHADELIJKE STOFFEN EN MATERIALEN

De volgende stoffen en materialen vallen onder artikel 6 van dit Verdrag.

De lijst is van toepassing op stoffen en materialen die via het water in het mariene milieu terechtkomen. De verdragsluitende partijen streven er tevens naar de beste bruikbare middelen toe te passen om de inbrenging van schadelijke stoffen en materialen via de lucht in het Oostzeegebied te voorkomen.

A. **Stoffen waar dringend aandacht aan moet worden besteed**

1. Kwik, cadmium en hun verbindingen.

B.

2. Antimonium, arsenicum, beryllium, chroom, koper, lood, molybdeen, nikkel, selenium, tin, vanadium, zink en hun verbindingen, alsmede fosfor (als element voorkomend).
3. Fenolen en hun bijprodukten.
4. Ftaalzuur en bijprodukten.
5. Cyaniden.
6. Persistente gehalogeneerde koolwaterstoffen.
7. Polycyclische aromatische koolwaterstoffen en hun bijprodukten.
8. Persistente toxische organische siliciumverbindingen.
9. Persistente pesticiden, met inbegrip van organische fosfor en organotin-pesticiden, herbiciden, slimiciden en chemische stoffen die worden gebruikt voor het bewaren van hout, timmerhout, houtpulp, cellulose, papier, huiden en textiel, die niet vallen onder de bepalingen van bijlage I van dit Verdrag.
10. Radioactief materiaal.
11. Zuren, basen en oppervlakteactieve stoffen in hoge concentraties of in grote hoeveelheden.
12. Olie en afval van de petrochemische en andere industrieën die vetoplosbare stoffen bevatten.
13. Stoffen die schadelijke effecten hebben op de smaak en/of geur van voor menselijke consumptie bestemde produkten van de zee, of effecten op smaak, geur, kleur, helderheid of andere kenmerken van water die de recreatieve waarde ervan aanzienlijk verminderen.
14. Materialen en stoffen die kunnen blijven drijven op of zweven in zeewater of zinken en die schadelijke gevolgen kunnen hebben voor ongeacht welk rechtmatig gebruik van de zee.
15. Lignineverbindingen in industrieel afvalwater.
16. De chelaten EDTA (ethyleendinitrilotetra-azijnzuur of ethyleendiaminetetra-azijnzuur) en DTPA (diethyleentriaminepenta-azijnzuur).

BIJLAGE III

DOELSTELLINGEN, CRITERIA EN MAATREGELEN MET BETREKKING TOT HET VOORKOMEN VAN VERONTREINIGING VANAF HET LAND

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 van dit Verdrag streven de verdragsluitende partijen ernaar de doelstellingen te verwezenlijken en de criteria en maatregelen toe te passen die worden vermeld in deze bijlage, ten einde de verontreiniging vanaf het land van het mariene milieu van het Oostzeegebied te voorkomen en tot een minimum te beperken.

1. Stedelijk afvalwater wordt zodanig behandeld dat de hoeveelheid organische stoffen geen schadelijke veranderingen in het zuurstofgehalte van het Oostzeegebied veroorzaakt en de hoeveelheid voedingsstoffen geen schadelijke eutrofiëring tot gevolg heeft in het Oostzeegebied.

2. Stedelijk afvalwater wordt tevens op passende wijze behandeld om te verzekeren dat de hygiënische kwaliteit, en met name de epidemiologische en toxicologische veiligheid, van het zeegebied waarin het terechtkomt op een peil blijft waarbij geen schade wordt veroorzaakt voor de menselijke gezondheid, en zodanig dat door de samenstelling van het sanitair afval geen aanzienlijke hoeveelheid van de in de bijlagen I en II van dit Verdrag vermelde schadelijke stoffen wordt gevormd.

3. De verontreinigingsgraad van industrieel afval wordt op passende wijze tot een minimum beperkt om de hoeveelheid schadelijke stoffen, organisch materiaal en voedingsstoffen te beperken.

4. De in punt 3 van deze bijlage genoemde middelen omvatten met name het tot een minimum beperken van de produktie van afval door produktietechnieken, hercirculatie en hergebruik van produktiewater, bevorderen van waterbesparing en verbetering van waterzuivering. Bij de behandeling van afvalwater worden mechanische, chemische, biologische of andere methoden toegepast, afhankelijk van de kwaliteit van het afvalwater en naargelang nodig om de kwaliteit van het water waarin het terechtkomt op peil te houden of te verbeteren.

5. Het lozen van koelwater van kerncentrales of andere industrieën die grote hoeveelheden water gebruiken dient zodanig te worden uitgevoerd dat de verontreiniging van het mariene milieu van het Oostzeegebied tot een minimum beperkt blijft.

6. De commissie stelt criteria voor bestrijding van de verontreiniging vast, alsmede doelstellingen met betrekking tot de beperking van verontreiniging en doelstellingen met betrekking tot te gebruiken methoden, met inbegrip van verwerkingstechnieken en afvalbehandeling, ten einde de verontreiniging van het Oostzeegebied te beperken.

BIJLAGE IV

VOORKOMING VAN VERONTREINIGING DOOR SCHEPEN

VOORSCHRIFT 1

De verdragsluitende partijen werken samen op het gebied van de bescherming van het Oostzeegebied tegen verontreiniging door schepen

a) door in het kader van de Internationale Maritieme Organisatie met name te streven naar de ontwikkeling van internationale voorschriften,

b) door de daadwerkelijke en geharmoniseerde tenuitvoerlegging van door de Internationale Maritieme Organisatie vastgestelde voorschriften.

VOORSCHRIFT 2

De verdragsluitende partijen werken, indien nodig, samen bij het opsporen van overtredingen van de bestaande wetgeving inzake voorzorgsmaatregelen tegen verontreiniging, die zijn voorgevallen of waarvan vermoed wordt dat ze zijn voorgevallen, onverminderd artikel 4, lid 4, van dit Verdrag. Deze bijstand kan zich uitstrekken, maar is niet beperkt, tot het inspecteren door de bevoegde instanties van oliejournalen, ladingsjournalen, logboeken en motorlogboeken en het nemen van oliemonsters voor analytische identificatie.

VOORSCHRIFT 3

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze bijlage hebben de onderstaande uitdrukkingen de volgende betekenis:

1. „schip": elk vaartuig, van welk type ook, dat in het mariene milieu opereert, waaronder begrepen: draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderwatervaartuigen, vaartuigen in drijvende toestand, alsmede vaste en drijvende platforms;

2. „administratie": de Regering van de Staat aan het gezag waarvan het schip is onderworpen. Wat betreft schepen die gerechtigd zijn de vlag van een Staat te voeren, is „administratie" de Regering van de betrokken Staat. Wat betreft vaste of drijvende platforms bestemd voor de exploratie en exploitatie van de aan de kust grenzende zeebodem en de ondergrond daarvan, waarover de kuststaat soevereine rechten uitoefent ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van hun natuurlijke rijkdommen, is de „administratie" de Regering van de betrokken kuststaat;

3. a) „lozen", wanneer het betrekking heeft op schadelijke stoffen of vloeistoffen die dergelijke stoffen bevatten: elk vrijkomen van dergelijke stoffen van een schip, hoe dan ook veroorzaakt, met inbegrip van ontsnappen, over boord zetten, wegvloeien, lekken, pompen, storten of ledigen;

   b) onder „lozen" wordt niet verstaan:

      i) het storten in de zin van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door het storten van afval en andere stoffen, gesloten te Londen op 29 december 1972, of

      ii) het vrijkomen van schadelijke stoffen als rechtstreeks gevolg van de exploratie, exploitatie en bijbehorende verwerking op zee van mineralen die zich in de zeebodem bevinden, of

      iii) het vrijkomen van schadelijke stoffen ten behoeve van rechtmatig wetenschappelijk onderzoek gericht op het bestrijden of beperken van verontreiniging;

4. „van het dichtstbijzijnde land": van de basislijn vanaf welke de territoriale zee van het betrokken gebied wordt bepaald overeenkomstig het internationale recht;

5. „rechtsmacht": de betekenis die daaraan wordt gegeven in het internationaal recht, geldend ten tijde van de toepassing of uitlegging van deze bijlage;

6. „Marpol 73/78": het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973, zoals gewijzigd door het protocol daarbij van 1978.

VOORSCHRIFT 4

Olie

De verdragsluitende partijen, die tevens partij zijn bij Marpol 73/78, passen overeenkomstig dat verdrag de voorschriften toe van bijlage I van Marpol 73/78 ter voorkoming van verontreiniging door olie.

VOORSCHRIFT 5

Schadelijke vloeistoffen

De verdragsluitende partijen, die tevens partij zijn bij Marpol 73/78, passen overeenkomstig dat verdrag de voorschriften toe van bijlage II van Marpol 73/78 ter voorkoming van verontreiniging door in bulk vervoerde schadelijke vloeistoffen.

VOORSCHRIFT 6

Schadelijke stoffen in verpakte vorm

A. De verdragsluitende partijen passen zo spoedig mogelijk eenvormige voorschriften toe met betrekking tot het vervoer van schadelijke stoffen in verpakte vorm, of in vrachtcontainers, losse tanks of in tankwagens voor weg- en spoorwegvervoer.

B. Met betrekking tot bepaalde schadelijke stoffen, ter nadere aanduiding door de commissie, stelt de kapitein of de eigenaar van het schip of diens vertegenwoordiger de betrokken haveninstantie in kennis van het voornemen tot het laden of lossen van dergelijke stoffen, ten minste 24 uur vóór de uitvoering van dat voornemen.

C. Het rapport over een voorval met schadelijke stoffen wordt opgesteld overeenkomstig de in bijlage VI van dit Verdrag vermelde voorschriften.

VOORSCHRIFT 7

Sanitair afval

De verdragsluitende partijen passen de bepalingen van de paragrafen A tot en met D, F en G van dit voorschrift toe op het lozen van sanitair afval van schepen die opereren in het Oostzeegebied.

A. *Begripsomschrijvingen*

Voor de toepassing van deze bijlage betekent:

1. „sanitair afval":

   a) spoelwater en ander afval vanuit alle soorten toiletten, urinoirs en WC-spuigaten;

   b) spoelwater uit medische ruimten (behandelkamer, ziekenboeg, enz.) via wastafels, badkuipen en spuigaten in dergelijke ruimten;

   c) spoelwater uit ruimten waarin zich levende dieren bevinden, of

   d) ander afvalwater, indien vermengd met het bovenomschreven spoelwater;

2. „verzameltank": een tank voor het verzamelen en opslaan van sanitair afval.

B. *Toepassing*

De bepalingen van deze bijlage zijn van toepassing op:

a) schepen met een brutotonnage van 200 ton en meer;

b) schepen met een brutotonnage van minder dan 200 ton, welke zijn gerechtigd meer dan tien personen te vervoeren;

c) schepen waarvan de brutotonnage niet gemeten is en welke zijn gerechtigd meer dan tien personen te vervoeren.

C. *Lozen van sanitair afval*

1. Onverlet de bepalingen van paragraaf D van dit voorschrift is het lozen in zee van sanitair afval verboden, behalve wanneer:

   a) de lozing van het schip ofwel gefragmenteerd en ontsmet sanitair afval betreft op een afstand van meer dan 4 zeemijlen van het dichtstbijzijnde land, waarbij een door de administratie goedgekeurd systeem wordt gebruikt, ofwel sanitair afval betreft dat niet is gefragmenteerd of ontsmet op een afstand van meer dan 12 zeemijlen van het dichtstbijzijnde land, mits in elk geval het in verzameltanks opgeslagen sanitaire afval niet ineens wordt geloosd, doch in een matig tempo, terwijl het schip zijn vaarroute vervolgt met een snelheid van ten minste 4 knopen;

   b) het schip gebruik maakt van een installatie voor het behandelen van sanitair afval, die door de administratie is goedgekeurd, en

      i) de resultaten van de beproevingen van dat systeem zijn neergelegd in een document aan boord van het schip;

      ii) bovendien de geloosde vloeistof geen zichtbare vaste deeltjes in of verkleuring van het water in de omgeving ten gevolge heeft;

   c) het schip zich bevindt in de wateren onder de rechtsmacht van een Staat en bezig is met het lozen van sanitair afval in overeenstemming met de eventueel minder strikte eisen die door dat land kunnen worden gesteld.

2. Ingeval het sanitaire afval is vermengd met afval of afvalwater waarvoor afwijkende lozingsvoorwaarden gelden, zijn de zwaarste eisen van toepassing.

D. *Uitzonderingen*

Paragraaf C van dit voorschrift is niet van toepassing op:

a) het lozen van sanitair afval uit een schip, indien dit noodzakelijk is om de veiligheid van schip en opvarenden te verzekeren, of om mensenlevens op zee te redden, of

b) het lozen van sanitair afval ten gevolge van schade aan een schip of aan de uitrusting daarvan, mits alle redelijke voorzorgen zijn genomen voor en na het ontstaan van de schade, om de lozing te voorkomen of tot een minimum te beperken.

E. *Ontvangstinrichtingen*

1. Elke verdragsluitende partij verbindt zich tot het installeren in havens en laad- en losplaatsen van inrichtingen voor het in ontvangst nemen van sanitair afval, zonder onnodig oponthoud van de schepen te veroorzaken, die toereikend zijn voor de behoeften van de schepen die er gebruik van maken.

2. Ten einde de leiding van de ontvangstinrichting te kunnen aansluiten op de scheepsleiding voor afgifte, dienen beide leidingen te zijn uitgerust met een standaardaansluiting voor afgifte overeenkomstig de volgende tabel:

Standaardafmetingen van flenzen voor aansluitingen voor afgifte

Omschrijving	Afmeting
Uitwendige flensdiameter	210 mm
Inwendige flensdiameter	Overeenkomstig de uitwendige flensdiameter van de pijp
Diameter van de steekcirkel der bouten	170 mm
Boutgaten	Vier gaten van 18 mm diameter, op onderling gelijke afstand aangebracht op een steekcirkel van bovengenoemde diameter, met sleuven radiaal doorgetrokken tot de omtrek; sleufbreedte: 18 mm
Flensdikte	16 mm
Bouten en moeren: aantal en diameter	Vier, elk van 16 mm diameter en van voldoende lengte

De flens is zo ontworpen dat er leidingen op kunnen worden aangesloten met een inwendige diameter van maximaal 100 mm; de flens dient van staal of een ander gelijkwaardig materiaal te zijn met een vlakke voorzijde. Deze flens dient te zamen met een geschikte pakking bestand te zijn tegen een werkdruk van 6 kg/cm².

Voor schepen met een holte volgens de mal van 5 m en minder kan de inwendige flensdiameter van de aansluiting 38 mm bedragen.

F. *Onderzoeken*

1. Alle schepen die varen naar havens of laad- en losplaatsen in het Oostzeegebied moeten de hieronder aangegeven onderzoeken ondergaan:

   a) Een eerste onderzoek voordat het schip in dienst wordt gesteld of voordat het certificaat als vereist volgens paragraaf G van dit voorschrift voor de eerste maal wordt afgegeven, waarbij het schip tevens wordt onderzocht ten einde te verzekeren dat:

      i) ingeval het schip is uitgerust met een behandelingsinstallatie voor sanitair afval, die installatie voldoet aan eisen voor bedrijfsvoering gebaseerd op door de commissie aanbevolen normen en beproevingsmethoden (1) die door de administratie moeten worden goedgekeurd;

      ii) ingeval het schip is uitgerust met een systeem voor het fragmenteren en ontsmetten van sanitair afval, die installatie voldoet aan bedrijfseisen gebaseerd op door de commissie aanbevolen normen en beproevingsmethoden (1) die door de administratie moeten worden goedgekeurd;

      iii) ingeval het schip is uitgerust met een verzameltank, de capaciteit van deze tank naar het oordeel van de administratie toereikend is voor het aan boord houden van al het sanitaire afval, rekening houdend met het gebruik dat van het schip wordt gemaakt, het aantal personen aan boord en andere relevante factoren. De verzameltank dient te voldoen aan bedrijfseisen gebaseerd op door de commissie aanbevolen normen en beproevingsmethoden (1) die door de administratie moeten worden goedgekeurd;

      iv) het schip is uitgerust met een leiding naar buiten, geschikt voor het lozen van sanitair afval in een ontvangstinrichting. Deze pijpleiding moet zijn voorzien van een standaardwalaansluiting overeenkomstig paragraaf E of, voor schepen voor specifiek gebruik, van een aansluiting die beantwoordt aan andere normen die de administratie kan aanvaarden, zoals een snelle aansluitkoppeling.

(1) Verwezen wordt naar Helcom-Aanbeveling 1/5.

Dit onderzoek dient zodanig te zijn dat wordt verzekerd dat de uitrusting, installatie, voorzieningen en het materieel ten volle voldoen aan de van toepassing zijnde eisen van dit voorschrift.

De administratie erkent de „certificaten van typebeproeving" voor behandelingsinstallaties voor sanitair afval die zijn afgegeven onder het gezag van andere verdragsluitende partijen.

b) Periodieke onderzoeken, die worden verricht met door de administratie vast te stellen tussenpozen van niet langer dan vijf jaar, waardoor wordt verzekerd dat de uitrusting, installatie, voorzieningen en het materiaal volledig voldoen aan de van toepassing zijnde eisen van dit voorschrift.

2. Onderzoeken van het schip aangaande de toepassing van de bepalingen van dit voorschrift dienen te worden uitgevoerd door ambtenaren van de administratie. De administratie kan deze onderzoeken echter toevertrouwen hetzij aan daartoe benoemde deskundigen hetzij aan door haar erkende organisaties. In alle gevallen waarborgt de administratie de volledigheid en doelmatigheid van de onderzoeken.

3. Na de voltooiing van elk onderzoek van het schip, mag zonder toestemming van de administratie geen wijziging van betekenis worden aangebracht in de uitrusting, installaties, voorzieningen of het materiaal waarop het onderzoek betrekking had, behalve wanneer het gaat om onmiddellijke vervanging van deze uitrusting of installatie.

G. *Certificaat*

1. Na onderzoek overeenkomstig de bepalingen van voorschrift 3 wordt aan elk schip dat gerechtigd is meer dan 50 personen te vervoeren en reizen maakt naar havens en laad- en losplaatsen in het Oostzeegebied, een „Certificaat van voorkoming van verontreiniging door sanitair afval" afgegeven.

2. Dit certificaat wordt afgegeven hetzij door de administratie hetzij door daartoe door haar gemachtigde personen of organisaties. In elk geval neemt de administratie de volle verantwoordelijkheid voor het certificaat op zich.

3. Het „Certificaat van voorkoming van verontreiniging door sanitair afval" wordt opgesteld naar het model in het aanhangsel bij bijlage IV van Marpol 73/78, aangezien de verdragsluitende partijen eveneens partij zijn bij Marpol 73/78. Ingeval de taal een andere is dan de Engelse, gaat de tekst vergezeld van een vertaling in het Engels.

4. Een „Certificaat van voorkoming van verontreiniging door sanitair afval" wordt afgegeven voor een door de administratie vastgestelde termijn die niet langer is dan vijf jaar.

5. Een certificaat verliest zijn geldigheid indien zonder toestemming van de administratie belangrijke wijzigingen zijn aangebracht in de uitrusting, installaties, voorzieningen of het materiaal, zoals vereist, tenzij het gaat om onmiddellijke vervanging van dergelijke uitrusting of installaties.

VOORSCHRIFT 8

Vuilnis

De verdragsluitende partijen, die tevens partij zijn bij Marpol 73/78, passen in overeenstemming met dat verdrag de voorschriften toe van bijlage V van Marpol 73/78 ter voorkoming van verontreiniging door vuilnis van schepen.

BIJLAGE V

UITZONDERINGEN OP HET ALGEMENE STORTVERBOD VOOR AFVAL EN ANDER MATERIAAL IN HET OOSTZEEGEBIED

VOORSCHRIFT 1

Overeenkomstig artikel 9, lid 2, van dit Verdrag is het stortverbod niet van toepassing op de lozing op zee van baggerspecie, mits deze:

1. geen belangrijke hoeveelheden en concentraties van door de commissie te bepalen stoffen bevat die in de bijlagen I en II van dit Verdrag worden vermeld, en

2. het storten wordt uitgevoerd volgens een van tevoren door de bevoegde nationale instantie verleende vergunning, of wel

   a) binnen het gebied van de territoriale zee van de verdragsluitende partij, of wel

   b) buiten het gebied van de territoriale zee, indien nodig, na voorafgaand overleg in de commissie.

Bij het verlenen van dergelijke vergunningen voldoet de verdragsluitende partij aan de in voorschrift 3 van deze bijlage vermelde bepalingen.

VOORSCHRIFT 2

1. De in artikel 9, lid 2, van dit Verdrag genoemde bevoegde nationale instantie:

   a) geeft speciale vergunningen af zoals bedoeld in voorschrift 1 van deze bijlage;

   b) houdt gegevens bij over de samenstelling en hoeveelheden van stoffen waarvoor een stortvergunning is afgegeven en de plaats, het tijdstip en de wijze van storten;

   c) verzamelt beschikbare informatie over de samenstelling en hoeveelheden van de stoffen die recentelijk en tot het van kracht worden van dit Verdrag in het Oostzeegebied zijn gestort, indien het betreffende gestorte materiaal het water of organismen in het Oostzeegebied kan besmetten, terecht kan komen in visserij-uitrusting of op andere wijze schade kan veroorzaken, en de plaats waar en het tijdstip en de wijze waarop is gestort.

2. De bevoegde nationale instantie geeft speciale vergunningen af overeenkomstig voorschrift 1 van deze bijlage met betrekking tot stoffen die bedoeld zijn voor storten in het Oostzeegebied en

   a) die worden geladen op haar grondgebied;

   b) die worden geladen door een schip of luchtvaartuig dat op haar grondgebied staat ingeschreven of dat haar vlag voert, wanneer het laden plaatsvindt op het grondgebied van een Staat die geen partij is bij dit Verdrag.

3. Bij het verlenen van de in punt 1, onder a), van dit voorschrift bedoelde vergunningen voldoet de bevoegde nationale instantie aan voorschrift 3 van deze bijlage en aan aanvullende criteria, maatregelen en vereisten die zij eventueel van belang acht.

4. Elke verdragsluitende partij meldt de in punt 1, onder c), van dit voorschrift beschreven informatie aan de commissie en, waar passend, aan andere verdragsluitende partijen. De commissie bepaalt de te volgen procedure en de vorm van deze rapporten.

VOORSCHRIFT 3

Bij de afgifte van speciale vergunningen overeenkomstig voorschrift 1 van deze bijlage houdt de bevoegde nationale instantie rekening met:

1. de totale hoeveelheid te storten baggerspecie;

2. het gehalte aan in de bijlagen I en II van dit Verdrag vermelde stoffen;

3. de locatie (zoals coördinaten van de stortplaats, de diepte en afstand uit de kust), situering in relatie met andere gebieden (zoals recreatieoorden, paaiplaatsen, broedplaatsen, visgronden, enz.);

4. kenmerken van het water, indien het storten plaatsvindt buiten de territoriale zee, bestaande uit:

   a) hydrografische eigenschappen (zoals temperatuur, zoutgehalte, soortelijk gewicht, profiel),

   b) chemische eigenschappen (zoals pH, opgeloste zuurstof, voedingsstoffen),

   c) biologische eigenschappen (zoals primaire produktie en benthale dieren).

   De gegevens bevatten voldoende informatie over de jaarlijkse gemiddelden en de seizoenschommelingen van de in dit punt vermelde eigenschappen;

5. de aanwezigheid en effecten van eventueel ander op de stortplaats gedeponeerd materiaal.

VOORSCHRIFT 4

De in overeenstemming met artikel 9, lid 5, van dit Verdrag opgestelde rapporten bevatten de volgende informatie:

1. Plaats van de stortplaats, kenmerken van het gestorte materiaal en genomen tegenmaatregelen:

   a) plaatsbepaling (zoals coördinaten van de stortplaats, de diepte en afstand uit de kust);

   b) wijze van storten;

   c) hoeveelheid en vorm van het gestorte materiaal alsmede de fysische (zoals oplosbaarheid en soortelijk gewicht), chemische en biochemische (zoals zuurstofverbruik, voedingsstoffen) en biologische (zoals aanwezigheid van virussen, bacteriën, gisten en parasieten) eigenschappen ervan;

   d) toxiciteit;

   e) gehalte aan in de bijlagen I en II van dit Verdrag vermelde stoffen;

   f) verspreidingskenmerken (zoals de invloed van de stromingen en de wind op horizontaal vervoer en verticale menging);

   g) kenmerken van het water (zoals temperatuur, pH, redoxpotentieel, zoutgehalte en gelaagdheid);

   h) kenmerken van de bodem (zoals topografie, redoxpotentieel en geologische kenmerken);

   i) genomen of geplande voorzorgsmaatregelen en maatregelen achteraf.

2. Algemene overwegingen en omstandigheden:

   a) eventuele invloed op recreatiegebieden (zoals de aanwezigheid van drijvend of aangespoeld materiaal, troebelheid, stank, verkleuring en schuim);

   b) eventuele invloed op in de zee levende flora en fauna, de vis- en schaaldierenteelt, de visbestanden en visgronden, de algenoogst en -teelt en

   c) eventuele invloed op andere vormen van gebruik van de zee (zoals aantasting van de kwaliteit van het water voor industriële doeleinden, onderwatercorrosie van de zeewerken, hinder voor de scheepvaart door drijvend materiaal, hinder voor de visserij en de scheepvaart door het storten van afval of vaste voorwerpen en bescherming van gebieden die van bijzonder belang zijn voor de wetenschap en het natuurbehoud).

BIJLAGE VI

SAMENWERKING BIJ DE BESTRIJDING VAN MARIENE VERONTREINIGING

VOORSCHRIFT 1

Voor de toepassing van deze bijlage betekent:

1. „schip": elk vaartuig, van welk type ook, dat in het mariene milieu opereert, waaronder begrepen: draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderwatervaartuigen, vaartuigen in drijvende toestand, alsmede vaste en drijvende platforms;

2. „administratie": de Regering van de Staat aan het gezag waarvan het schip is onderworpen. Wat betreft schepen die gerechtigd zijn de vlag van een Staat te voeren, is „administratie" de Regering van de betrokken Staat. Wat betreft vaste of drijvende platforms bestemd voor de exploratie en exploitatie van de aan de kust grenzende zeebodem en de ondergrond daarvan, waarover de kuststaat soevereine rechten uitoefent ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van hun natuurlijke rijkdommen, is de „administratie" de Regering van de betrokken kuststaat;

3. a) „lozen", wanneer het betrekking heeft op schadelijke stoffen of vloeistoffen die dergelijke stoffen bevatten: elk vrijkomen van dergelijke stoffen van een schip, hoe ook veroorzaakt, met inbegrip van ontsnappen, over boord zetten, wegvloeien, lekken, pompen, storten of ledigen;

   b) onder „lozen" wordt niet verstaan:

      i) het storten in de zin van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door het storten van afval en andere stoffen, gesloten te Londen op 29 december 1972, of

      ii) het vrijkomen van schadelijke stoffen als rechtstreeks gevolg van de exploratie, exploitatie en bijbehorende verwerking op zee van mineralen die zich in de zeebodem bevinden, of

      iii) het vrijkomen van schadelijke stoffen ten behoeve van rechtmatig wetenschappelijk onderzoek gericht op het bestrijden of beperken van verontreiniging.

VOORSCHRIFT 2

De verdragsluitende partijen zorgen voor voldoende middelen om het wegvloeien van olie en andere schadelijke stoffen op zee te kunnen bestrijden. Hiertoe worden gerekend voldoende uitrusting, schepen en mankracht die kunnen opereren in kustwateren alsmede op volle zee.

VOORSCHRIFT 3

Onverminderd artikel 4, lid 4, van dit Verdrag, ontwikkelen de verdragsluitende partijen ieder afzonderlijk of gezamenlijk controlewerkzaamheden die het Oostzeegebied bestrijken, ten einde olie en andere stoffen te kunnen opsporen en bewaken.

VOORSCHRIFT 4

Ingeval schadelijke stoffen die worden vervoerd in verpakte vorm of in vrachtcontainers, losse tanks of in tankwagens voor weg- en spoorvervoer overboord slaan, werken de verdragsluitende partijen samen bij de berging van dergelijke verpakkingen, containers of tanks om het gevaar voor het milieu tot een minimum te beperken.

VOORSCHRIFT 5

1. De verdragsluitende partijen, die tevens partij zijn bij het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973, als gewijzigd door het daarbij behorende protocol van 1978 (Marpol 73/78), passen overeenkomstig dat verdrag de bepalingen van artikel 8 en Protocol I van Marpol 73/78 toe met betrekking tot melding van voorvallen met schadelijke stoffen.

2. De verdragsluitende partijen verzoeken gezagvoerders van schepen en piloten van luchtvaartuigen overeenkomstig dit systeem onverwijld melding te maken van waargenomen aanzienlijke hoeveelheden olie of andere schadelijke stoffen op zee. Bij dergelijke meldingen worden zoveel mogelijk van de volgende bijzonderheden verstrekt: tijd, plaats, wind en toestand van de zee, en aard, mate en vermoedelijke bron van de waargenomen vlek.

VOORSCHRIFT 6

Iedere verdragsluitende partij verzoekt, bij een voorval, de gezagvoerders van schepen die haar vlag voeren, op verzoek van de bevoegde instanties, de gegevens over het schip en zijn lading te verstrekken die van belang zijn voor acties ter voorkoming of bestrijding van verontreiniging van de zee, en met deze instanties samen te werken.

VOORSCHRIFT 7

1. a) De verdragsluitende partijen komen zo spoedig mogelijk op bilaterale of multilaterale wijze overeen in welke gebieden van het Oostzeegebied zij bestrijdingswerkzaamheden of bergingsacties zullen ondernemen indien aanzienlijke hoeveelheden olie of andere schadelijke stoffen wegvloeien of dreigen weg te vloeien of zich andere voorvallen die verontreiniging veroorzaken of waarschijnlijk zullen veroorzaken in het Oostzeegebied voordoen of kunnen voordoen.

   Dergelijke overeenkomsten doen geen afbreuk aan andere overeenkomsten die de verdragsluitende partijen op hetzelfde gebied hebben gesloten. De aangrenzende Staten zorgen voor harmonisatie van de verschillende overeenkomsten. De verdragsluitende partijen stellen elkaar van dergelijke overeenkomsten op de hoogte.

   De verdragsluitende partijen kunnen de commissie indien nodig om hulp vragen om tot een overeenkomst te komen.

   b) De verdragsluitende partij in het gebied waarvan zich een situatie als bedoeld in voorschrift 1 van deze bijlage voordoet, beoordeelt de situatie en neemt de nodige maatregelen ten einde de eruit voortvloeiende verontreinigende effecten te voorkomen of tot een minimum te beperken en blijft drijvende hoeveelheden van de weggevloeide stoffen bewaken totdat geen verdere actie meer nodig is.

2. Ingeval weggevloeide stoffen naar een gebied drijven of kunnen drijven waar een andere verdragsluitende partij de in punt 1, onder a), van dit voorschrift bedoelde actie moet ondernemen, wordt die partij onverwijld op de hoogte gesteld van die situatie en de acties die zijn ondernomen.

VOORSCHRIFT 8

Een verdragsluitende partij die hulp nodig heeft bij het bestrijden van vrijgekomen olie of andere schadelijke stoffen op zee mag andere verdragsluitende partijen om bijstand vragen, te beginnen met de partijen die het meest door de weggevloeide stoffen worden getroffen. Verdragsluitende partijen die te hulp worden geroepen overeenkomstig dit voorschrift verlenen deze hulp naar hun beste vermogen.

VOORSCHRIFT 9

1. De verdragsluitende partijen verstrekken informatie aan de andere verdragsluitende partijen en de commissie over:

   a) hun nationale organisatie voor bestrijding van verontreiniging van de zee door het wegvloeien van olie en andere schadelijke stoffen;

   b) nationale voorschriften en andere maatregelen die van rechtstreeks belang zijn voor de bestrijding van verontreiniging van de zee door olie en andere schadelijke stoffen;

   c) de bevoegde instantie die verantwoordelijk is voor het ontvangen en versturen van rapporten over verontreiniging van de zee door olie en andere schadelijke stoffen;

   d) de instanties die verantwoordelijk zijn voor kwesties op het gebied van wederzijdse bijstand, informatie en samenwerking tussen de verdragsluitende partijen overeenkomstig deze bijlage;

   e) acties die zijn ondernomen overeenkomstig voorschrift 8 van deze bijlage.

2. De verdragsluitende partijen wisselen informatie over onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's en de resultaten daarvan betreffende methoden om verontreiniging door olie en andere schadelijke stoffen op zee te behandelen, alsook ervaringen bij het bestrijden van dergelijke verontreiniging uit.

VOORSCHRIFT 10

De in punt 1, onder d), van voorschrift 9 van deze bijlage bedoelde instanties leggen rechtstreekse contacten en werken samen op operationeel gebied.